

Προβληματισμός στη Λάρισα για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ σε μια ιστορική μέρα για την πόλη – Τι αναφέρει ο Μητροπολίτης

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Τον προβληματισμό του για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ στη πόλη της Λάρισας, ιδιαίτερα σε μια σημαντική ημέρα για τη πόλη διότι την 31η Αυγούστου 1881 ο ελευθερωτής Ελληνικός Στρατός εισήλθε στην πόλη με ειρηνικό τρόπο και δικαίωσε τα όνειρα και την προσμονή αιώνων των Θεσσαλών που πάντα αγαπούσαν την ελευθερία και υπερμαχούσαν γι' αυτήν, εξέφρασε ο Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος με κείμενό του με τίτλο **«Αμαλ-Ηκίτες Και Φιλισταίοι».**

«Είναι λοιπόν, απορίας άξιο γιατί την τόσο δική μας ημέρα της 31ης Αυγούστου επέλεξαν κάποιοι για να φέρουν στην πόλη μας την διάσημη πλέον κούκλα που με το όνομα Αμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για να «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτήν την κούκλα;», **αναφέρει ο Σεβασμιώτατος ενώ προλαβαίνει και όσους θα σπεύσουν να διαστρεβλώσουν τα λεγόμενά του όπως έπραξαν και στην περίπτωση του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου**.

«Ως Μητροπολίτης παρακαλώ να μην προσπαθούν να εμπλέξουν την Εκκλησία σε θεωρήσεις και ενέργειες βραχυπρόθεσμου εντυπωσιασμού, την στιγμή που η θέση Της και η προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Το λέω αυτό καθώς κάποιοι από τα αριστερά και κάποιοι άλλοι από τα δεξιά, αν δεν προκαλούν ανοικτά, караδοκούν την οποιανδήποτε αναφορά για να την (παρ-)ερμηνεύσουν και να δικαιώσουν τα δικά τους πιστεύματα. Στα πλαίσια αυτά ενστερνίζομαι απολύτως την θέση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ο οποίος έχοντας την ειδικότερη ευθύνη της διαφύλαξης της ιερότητας του χώρου των Μετεώρων, κάτι που με νόμο του Κράτους έχει αναγνωρισθεί, απέκρουσε την πραγματοποίηση της οποιασδήποτε εκδήλωσης που δεν ταιριάζει με τον ιερό χαρακτήρα και το πνευματικό υπόβαθρο της περιοχής της μοναστικής πολιτείας. Αυτονόητο είναι ότι ο Σεβασμιώτατος δεν είναι μόνος, αλλά έχει την συναντίληψη των Μητροπολιτών της Θεσσαλίας και περαιτέρω της Εκκλησίας της Ελλάδος»,

σημειώνει.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τι θα πράξει σήμερα η τοπική Εκκλησία για τη σημαντική ημέρα για την πόλη της Λάρισας. «Τι θα κάνουμε την Τρίτη 31 Αυγούστου; Δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουμε με πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τον αγώνα των καλλιτεχνών μας να επιβιώσουν και να αναδειχθούν πανελλαδικά μετά την ξηρασία της καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δεν ξεχνάμε το χρέος μας να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό για τις ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τις ευνοϊκές, και την πρόνοιά Του για τον λαό μας. Γι' αυτό σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Λάρισας την Τρίτη 31 Αυγούστου και ώρα 8:00' το βράδυ, θα πραγματοποιηθεί ευχαριστήρια παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για το σπουδαίο αγαθό της ελευθερίας μας, ώστε και το ευχαριστώ μας να πούμε στη Μητέρα του Κυρίου μας, και να παρακαλέσουμε για το μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι που το έχουμε ανάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε...»

Όσο για μετά την Παράκληση; Ο Σεβασμιώτατος θα πάει στον κινηματογράφο για να παρακολουθήσει στις 9:30' το βράδυ, την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» με τον Άρη Σερβετάλη. «Είπαμε, στηρίζουμε την αξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!», καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Η 31η Αυγούστου είναι ημέρα σημαντική για την Λάρισα. Καί τοῦτο διότι τήν 31η Αυγούστου 1881 ὁ ἐλευθερωτής Ἑλληνικός Στρατός εἰσῆλθε στήν πόλη μέ εἰρηνικό τρόπο καί δικαίωσε τά ὄνειρα καί τήν προσμονή αἰώνων τῶν Θεσσαλῶν πού πάντα ἀγαποῦσαν τήν ἐλευθερία καί ὑπερμαχοῦσαν γι' αὐτήν. Φέτος εἰδικότερα, συμπληρώνονται ἑκατόν-σαράντα (140) χρόνια ἀπό τήν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα πού οἱ Ἑλληνικές Σημαῖες κυμάτισαν περήφανα παντοῦ στή Λάρισα διατρανώνοντας τήν ἀναίμακτη ἐπιτυχία. Βέβαια, φέτος ἡ ἐπέτειος αὕτη ἐπισκιάζεται ἀπό τήν ἄλλη μεγάλη ἐπέτειο τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τήν κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης καί τήν διακήρυξη τῶν Ἑλλήνων ὅτι ὑπάρχουν πλέον ὡς ἐλεύθερο ἔθνος ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀλλά τελευταῖα καί κάθε χρόνο, καθώς ἡ ἡμέρα ἐμπίπτει στό τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, ὑπάρχει μιά δυσκολία στόν ἐορτασμό της, ἴσως καί μιά ἀμέλεια ὅσο τά χρόνια προχωροῦν καί ξεθωριάζει ἡ ἱστορική μνήμη.

Τό τί ἀνέδειξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη και ποιά στοιχεῖα συνέθεταν τό χαρακτήρα καί τό ἥθος τῶν προπατόρων μας, τό ἀπέδειξε μέ εἰδική πρωτότυπη μονογραφία με τίτλο «Ἡ πρώτη μουσουλμανική μειονότητα τοῦ νέου κράτους: οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλίας» στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ὁ Ἑλλογ. κ.

Γεώργιος Καλαντζής, Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων, όπου μέ στατιστικά δεδομένα και τεκμηριωμένα κατέδειξε τό γεγονός ότι οί Έλληνες και είδικότερα οί Θεσσαλοί, χωρίς νά δεσμεύονται από καμία διεθνή συνθήκη, χωρίς διεθνή βοήθεια ή έλεγχο, παρά τά καταπιεστικά χρόνια τής Τουρκοκρατίας, έξ αίτίας τοῦ κηρύγματος τής αγάπης και τής ήθικῆς τής Όρθόδοξης Έκκλησίας σεβάστηκαν, προστάτεψαν και διευκόλυναν τούς μουσουλμάνους όταν από κυρίαρχη ομάδα, μετά τήν ένσωμάτωση τής Θεσσαλίας, μετεβλήθησαν σέ μειονότητα.

Κληρονομώντας αὐτό τό ήθος, πού πηγάζει από τήν Όρθόδοξη Παράδοση και τόν πολιτισμό της, οί προπάτορές μας και πάλι όταν χρειάσθηκε, συμπεριφέρθηκαν μέ ανθρωπιά έπιδεικνύοντας ανωτερότητα και φιλότιμο. Έτσι, στους Βαλκανικούς πολέμους τό στρατιωτικό νοσοκομείο τής πόλης μας, τό όποιο ήταν τό σπουδαιότερο τῶν πολέμων εκείνων, φιλοξένησε και περιέθαλψε ισότιμα Έλληνες και Τούρκους στρατιῶτες, κάτι πού έпанελήφθη όταν ή Ελλάδα ένεπλάκη στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όποτε και πάλι φιλοξενήθηκαν στρατιῶτες τοῦ όποιου «έχθροῦ». Για νά γίνει καλύτερα κατανοητό τό τί σημαίνει αὐτό, νά σημειωθεί ότι πέραν τής αποθεραπείας και τής φιλοξενίας, οί καθημερινές τους ανάγκες σέ τσιγάρα, σέ ροῦχα, στήν επικοινωνία μέ τίς οικογένειές τους κ.ά., καλύπτονταν από τό φιλανθρωπικό έργο τής Έκκλησίας μας και πρωτοβουλίες διαφόρων σωματείων και όμάδων.

Τό ίδιο πάλι συνέβη στό έπος τοῦ '40, όποτε στό νοσοκομείο Λάρισας οί αιχμάλωτοι Ιταλοί στρατιῶτες αντιμετώπιστηκαν χωρίς καμία διάκριση σέ σχέση μέ τούς Έλληνες τραυματίες. Αὐτό δέ, τό μαρτυροῦν οί αναφορές Ιταλῶν στρατιωτικῶν ιατρῶν, οί όποιοι μετά τήν κατάρρευση τοῦ μετώπου ανέλαβαν τήν διοίκηση και λειτουργία τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τής Λάρισας. Όμως, και στά νεώτερα χρόνια ή διάθεση αλληλεγγύης και υποστήριξης τοῦ όποιου έμπερίστατου δέν έπαψε νά χαρακτηρίζει τούς Λαρισαίους, μέ κορυφαία τήν αντιμετώπιση τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν.

Τά παραπάνω νομίζουμε εἶναι έπαρκή για νά προσδιορίσουν τό ήθος και τήν συμπεριφορά μας, όταν προκύπτει ή όποια ανθρωπιστική κρίση και ύπάρχει πραγματική ανάγκη, όποτε και αυτονόητο εἶναι πώς και σήμερα τό όμοιο θά πράξουμε. Εἶναι λοιπόν, άπορίας άξιο γιατί τήν τόσο δική μας ήμέρα τής 31ης Αὐγούστου επέλεξαν κάποιοι για νά φέρουν στήν πόλη μας τήν διάσημη πλέον κούκλα πού μέ τό όνομα Άμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για νά «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρῶν προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποιά εἶναι ή ιστορία πίσω από αὐτήν την κούκλα; «Η ιστορία της Μικρῆς Αμάλ ξεκίνησε με την

πολυβραβευμένη παράσταση The Jungle (Η Ζούγκλα) του Good Chance Theatre. Η παράσταση αυτή, που απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, βασιζόταν στις ιστορίες που συνέλεξαν οι ιδρυτές της Good Chance, Joe Murphy και Joe Robertson όταν δημιούργησαν το πρώτο τους Θέατρο Ελπίδας στον προσφυγικό καταυλισμό του Καλαί το 2015. Η Μικρή Αμάλ εμφανίστηκε ως χαρακτήρας στη Ζούγκλα, εκπροσωπώντας τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που ζούσαν στον καταυλισμό του Καλαί χωρισμένα από τις οικογένειές τους. Μετά την επιτυχία της παράστασης, η οποία πυροδότησε μία παγκόσμια συνομιλία γύρω από τους πρόσφυγες και τη διεθνή ανθρωπιστική κρίση, η ομάδα της Good Chance κατάλαβε πως η ιστορία της Μικρής Αμάλ έχει ακόμα πολλά να πει.» (walkwithamal.org). Ουσιαστικά, με τρόπο καί αρχές διαφορετικές από τήν παράδοσή μας, προσπαθούν κάποιοι νά μᾶς κάνουν νά σταθοῦμε εὐνοϊκά ἔναντι τῶν ὁποιων προσφύγων καί τῆς ὁποιας διεθνοῦς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, κάτι πού ἤδη ἔχουμε κάνει καί θά ξανακάνουμε ἔάν χρειασθεῖ. Ἐπομένως; Κομίζουνι γλαῦκας εἰς Ἀθήνας! Ἐκτός ἂν ὑπονοοῦν πῶς ἔχουμε ἔλλειμμα πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιᾶς καί συνεπῶς πρέπει (ποιοί ἄραγε;) νά μᾶς παραδώσουν μαθήματα...

Στό πρακτικό μέρος, κατά τήν δήλωση τῶν διοργανωτῶν: «Για τήν πραγματοποίηση του Ταξιδιού, η Good Chance χρειάζεται τη στήριξή σας. Η ἑκκλήση «Ἐνα Βῆμα Ἀκόμα» ἔχει ως στόχο τή συγκέντρωση χρημάτων για τή στήριξη του ταξιδιού της Μικρής Αμάλ, των καλλιτεχνικῶν καί εκπαιδευτικῶν προγραμμάτων του Ταξιδιού καί κυριότερα τήν ευαισθητοποίηση σχετικά με τήν προσφυγική κρίση ἀλλά καί τήν πρόσβαση των νεαρῶν προσφύγων στήν παιδεία.» (walkwithamal.org). Μακάρι... Μακάρι νά συγκεντρωθοῦν χρήματα καί τό κυριώτερο, μακάρι νά πᾶνε στόν σκοπό γιά τόν ὁποῖον συγκεντρώθηκαν... Μακάρι. Στά δικά μας. Ἡ ἔλευση τοῦ δρώμενου αὐτοῦ στήν Λάρισα ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά πραγματοποιηθοῦν κάποιες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Ἀντιδημαρχίας Πολιτισμοῦ. Κατανοῶ τήν ἀνάγκη, μετά ἀπό μήνες ἀπραξίας λόγω καραντίνας, τό καλλιτεχνικό δυναμικό νά ἀξιοποιηθεῖ καί νά ἐνισχυθεῖ, ὥστε νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ. Ἐνδεχομένως, ἡ πιεστική αὐτή ἀνάγκη νά καλύφθηκε πίσω ἀπό τήν ἀφορμή τῆς περιοδείας τῆς κούκλας αὐτῆς, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ αἰτιολόγηση τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν συγκεκριμένων δράσεων. Ἐπίσης, ἀναμενόμενο εἶναι οἱ πολιτικές παρατάξεις τοῦ Δήμου, στά πλαίσια τῆς ἄρθρωσης πολιτικοῦ λόγου νά ἀντιδροῦν, νά ἀντιπαρατίθενται καί νά ἐπιχειρηματολογοῦν. Ὡς πολίτης κατανοῶ καί ἀποδέχομαι τά παραπάνω. Ὡς Μητροπολίτης παρακαλῶ νά μήν προσπαθοῦν νά ἐμπλέξουν τήν Ἐκκλησία σέ θεωρήσεις καί ἐνέργειες βραχυπρόθεσμου ἐντυπωσιασμοῦ, τήν στιγμή πού ἡ θέση Της καί ἡ προοπτική Της ἔχουν ἄλλες διαστάσεις. Τό λέω αὐτό καθὼς κάποιοι ἀπό τά ἀριστερά καί κάποιοι ἄλλοι ἀπό τά δεξιά, ἂν δέν προκαλοῦν ἀνοικτά,

καταδοκοῦν τήν ὁποιανδήποτε ἀναφορά γιά νά τήν (παρ-)ἐρμηνεύσουν καί νά δικαιώσουν τά δικά τους πιστεύματα.

Στά πλαίσια αὐτά ἐνστερνίζομαι ἀπολύτως τήν θέση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἔχοντας τήν εἰδικότερη εὐθύνη τῆς διαφύλαξης τῆς ἱερότητας τοῦ χώρου τῶν Μετεώρων, κάτι πού μέ νόμο τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγνωρισθεῖ, ἀπέκρουσε τήν πραγματοποίηση τῆς ὁποιασδήποτε ἐκδήλωσης πού δέν ταιριάζει μέ τόν ἱερό χαρακτήρα καί τό πνευματικό ὑπόβαθρο τῆς περιοχῆς τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι μόνος, ἀλλά ἔχει τήν συναντίληψη τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Θεσσαλίας καί περαιτέρω τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δίκαια καί ὁ Δήμαρχος Μετεώρων συμπαρατάχθηκε, βιώνοντας τήν ἰδιαίτερη προοπτική τῆς περιοχῆς. Ἄδικα τά κομματικά ἐπιτελεῖα ἔσπευσαν νά ἐκδώσουν σπεκουλαδόρικες ἀνακοινώσεις, ξεχνῶντας τήν διαχρονικότητα τῆς ταυτότητας τῶν Μετεώρων πού πρέπει νά προστατευτεῖ γιά νά ἀναδειχθεῖ.

Στήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, λαοί ἐχθρικοί πρὸς τόν Ἰσραήλ, ἀλλά καί συναμετάξυ τους ἦταν οἱ Ἀμαληκῖτες πού κατοικοῦσαν στά νότια τῆς Χαναάν, στά σύνορα σήμερα μεταξύ Ἰσραήλ καί Αἰγύπτου, καθώς καί οἱ Φιλισταῖοι πού κατεῖχαν τίς εὐφορες πεδιάδες πρὸς τήν Μεσόγειο θάλασσα. Πολεμοῦσαν μεταξύ τους, ἀλλά ἀκόμη καί χωρίς συνεννόηση, συνασπίζονταν γιά νά χτυπήσουν καί οἱ δύο τόν Ἰσραήλ σέ διάφορες εὐκαιρίες. Αὐτὴν τήν εὐκαιριακὴ συμμαχία θυμήθηκα καθώς πολλοί, γιά διαφορετικούς ὁ καθένας λόγους, προκαλοῦν γιά μιὰ τοποθέτηση γύρω ἀπὸ τό προγραμματιζόμενο δρώμενο. Θυμήθηκα ἐπίσης, πῶς ὁ Ἰσραήλ ἔχανε τίς μάχες ὅταν ὑπῆρχε στό λαό διχόνοια ἢ ἔλλειψη σύνεσης. Ἡ διχόνοια, γιά ἄλλους λόγους εἶναι μᾶλλον δεδομένη, κι ἡ ἔλλειψη σύνεσης ἀποδεικνύεται ἀπὸ τό ὅτι κάποιοι ἀπὸ τούς πλέον θορυβώδεις Χριστιανούς (;) μας δέν ἔχουν μάθει τό μάθημά τους. Ποιό; Μά τό ὅτι βασικὴ ἀρχὴ στά ἐπικοινωνιακά ἐπιτελεῖα εἶναι πῶς ἂν θές νά διαφημίσεις κάτι καί νά τό καταστήσεις διάσημο, προκάλεσε διαφωνία ἂν ὄχι καί ρήξη μέ τήν κρατοῦσα θρησκεία. Ἡ εὐκόλη «ἀγανάκτηση» ὀρισμένων ἢ ὁ «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» ζῆλος ἄλλων, θά ἀναδείξει τό ὅποιο «προϊόν» καί αὐτό μετὰ, λόγω τῆς περιέργειας μερικῶν, λόγω τοῦ ἀντίθεσης κάποιων, λόγω τῆς μαζικότητας στή συμπεριφορὰ πολλῶν, θά πουλήσει μέ τεράστια ἐπιτυχία. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ κυριώτεροι διαφημιστές τέτοιων δραστηριοτήτων εἶναι συνήθως ὅσοι σπεύδουν αὐτόκλητοι νά δηλώσουν τήν δημόσια ἀντίθεσή τους, καταδικάζοντας μέ ἐκφράσεις βαριές, πού τό μόνο πού κατορθώνουν εἶναι νά καταστρατηγοῦν τόν νόμο τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἄλλου, ἐπιτυγχάνοντας συνάμα νά χαρακτηριστοῦν γραφικοί οἱ ἴδιοι καί νά ἐνισχύσουν τήν ὅποια προκατάληψη ἐναντίον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

Καί πάλι στά δικά μας. Τί θά κάνουμε τήν Τρίτη 31 Αύγούστου; Δέν ἐπιτρέπεται νά διαφωνήσουμε μέ πολιτιστικές καί καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τόν ἀγῶνα τῶν καλλιτεχνῶν μας νά ἐπιβιώσουν καί νά ἀναδειχθοῦν πανελλαδικά μετά τήν ξηρασία τῆς καραντίνας. Συνάμα ὅμως, ὡς Χριστιανοί δέν ξεχνᾶμε τό χρέος μας νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἅγιο Θεό γιά τίς ἱστορικές συγκυρίες, ἰδίως τίς εὐνοϊκές, καί τήν πρόνοιά Του γιά τόν λαό μας. Γι' αὐτό σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Λάρισας τήν Τρίτη 31 Αύγούστου καί ὥρα 8:00' τό βράδυ, θά πραγματοποιηθεῖ εὐχαριστήρια παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά τό σπουδαῖο ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας μας, ὥστε καί τό εὐχαριστῶν μας νά ποῦμε στή Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καί νά παρακαλέσουμε γιά τό μέλλον τοῦ τόπου μας. Εἶναι κάτι πού τό ἔχουμε ἀνάγκη περισσότερο ἀπό ὅσο νομίζουμε...

Καί μετά τήν Παράκληση; Δέν ξέρω γιά ἐσᾶς, ἐγώ πάντως θά πάω στόν κινηματογράφο καί θά παρακολουθήσω στίς 9:30' τό βράδυ, τήν ταινία «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» μέ τόν Ἄρη Σερβετάλη. Εἶπαμε, στηρίζουμε τήν ἀξιοπρεπῆ καλλιτεχνική μας παραγωγή!

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr